

Dag Daniš: 7 dní v kocke. Keď pandemickí jastrabi bojujú na dvoch frontoch

- CZ24 News | 26. listopadu 2021

1. Plány sa občas rozbijú o realitu

Tento týždeň sa vláda prepracovala do celkom novej kapitoly boja s pandémiou. Už nie je v konflikte len s neočkovanými. Na ich obviňovanie a trestanie sme si už predsa pomaly zvykli. Konzílium odborníkov a vláda sú najnovšie v konflikte aj s očkovanými. Aj oni musia strpieť nutné obmedzenia.

Dôvod je tentokrát čisto vecný. Realita a skúsenosti potvrdili, že epidémia sa šíri aj medzi plne očkovanými. Navyše, aj oni zaplňajú nemocnice. Výrazne menej ako neočkovaní. No viac, ako sa pôvodne predpokladalo (v nemocniciach máme viac ako 800 plne očkovaných).

Očkovaní sa, celkom pochopiteľne, cítia podvedení. Mnohí z nich pristúpili na dve dávky vakcíny hlavne preto, že im mali zaručiť slobodný režim. Priepustku von. Nakoniec s prekvapením zisťujú, že sú zahnaní do toho istého kúta ako neočkovaní. Nie je to tak len na Slovensku. Aj v ďalších európskych krajinách zistili, že obmedzenia iba pre neočkovaných veľa neriešia.

Pokiaľ ide o očkovaciu kampaň, všeobecný „lockdown“ je niečo ako nehoda. Chyba v systéme. Veronika Remišová správne postrehla, že rozšírenie obmedzení aj pre očkovaných podkopáva pilier kampane. Tým boli sľuby očkovaným, že ich čaká voľnosť... Motor kampane má od štvrtka trhliny.

Treba však dodať, že podvádzanie očkovaných nereálnymi sľubmi je chyba politikov a lídrov očkovacej kampane. Nie chyba vedcov. Vedci, hlavne tí nezávislí a menej viditeľní, predsa nešírili naivné heslá typu „vakcína je sloboda“. Od začiatku priznávali, že vakcína proti kovidu bude fungovať veľmi podobne ako vakcína proti sezónnej chrípke. Tá má obmedzenú účinnosť (okolo 40 percent), nepotláča šírenie vírusu ani epidémie a vyžaduje si opakované, pravidelné očkovanie každý rok.

Tieto hlasy však počúval málokto. Kto na to upozorňoval, bol vypísaný ako konšpirátor. Hlavné slovo mali politickí lídri, úrady, médiá a expertné celebrity, angažované v kampani. Výsledok: máme tu dva svety. Jeden reálny, v ktorom pandémia útočí na všetkých. Druhý virtuálny, v ktorom sa šíri viera, že pandémia sa už týka iba neočkovaných.

Ako to už chodí, tieto svety na seba občas narazia. Ako tento týždeň, keď musela vláda uznať, že obmedzenia pre neočkovaných nestačia. Od štvrtka sú úrady pod tlakom oboch skupín. Obe sú nahnevané a zradikalizované.

Samozrejme, je tu aj tretia skupina. Umiernení. Tí, ktorí chápu, že pri kolapse nemocníc potrebujeme dočasné obmedzenia pre všetkých. Tí, ktorí uznávajú prínos vakcín, hlavne pre zraniteľné skupiny, no chcú ich ponechať v dobrovoľnom režime. Tí, ktorí odmietajú zákopovú vojnu jednej polovice spoločnosti proti druhej.

Táto skupina je však zanedbateľne malá. V časoch strachu, krízy a konfliktov sa spravidla darí tým, ktorí spory vyhrocujú. Do extrémov. Progresívni provaxeri žiadajú pravidelné povinné očkovanie pre ľudí od 18 rokov. Hoci očkovanie mladých má marginálny efekt. Antivaxeri urážajú lekárov. Hoci lekári sú takisto (vlastne ešte o dosť viac) ako oni obeť pandemickej krízy.

Racionálne riešenia – primerané obmedzenia pre všetkých a zameranie očkovacej kampane na

seniorov – budú zrejme aj ďalej udupávané v úzadí. A v popredí bude nátlak cez zamestnávateľov na očkovanie mladších, ktorí nemocnice príliš nezaplňajú...

Vinníkmi tohto nešťastného občianskeho konfliktu pritom nie sú neočkovaní. Vinníkmi sú tí, ktorí im vyhlásili vojnu.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

2. Poučenie z Holandska

Ak sa to s tlakom na časť spoločnosti preženie, výsledkom sú zrážky. Aj tie krvavé. Protesty v Bratislave boli, našťastie, relatívne pokojné. O niečo silnejšie protesty zažili vo Viedni. Podľa organizátorov protestovalo proti plánom na povinné očkovanie Rakúšanov takmer 100-tisíc ľudí.

Najdrsnejšie protesty sme videli v Holandsku. Desiatky tisíc ľudí demolovali policajné autá, výklady, úradné budovy, zapalovali obchody. Dav dokonca zatlačil k múru skupinu policajtov, ktorí museli použiť ostrú strelbu. Mierili na nohy a postrelili niekoľko demonštrantov.

Dramatické udalosti z Holandska by sme mali brať ako poučenie. Ak sa pri tlaku na podvolenie ľudí prekročia hranice, výsledkom je buď lynč, alebo preventívna strelba do davu.

Platí to hlavne v tých krajinách, kde sú ľudia storočia zvyknutí na slobodu a rešpektovanie práv. V krajinách ako Holandsko, Francúzsko, Británia a Spojené štáty sa bude rozhodovať, ako ďaleko môžu zísť authority pri snahe presadiť program plošného povinného očkovania.

A bude sa o tom rozhodovať v uliciach. Pretože iné fóra pre polemiky a riešenie sporov – právne, úradné, politické – sa už druhý rok zužujú. Alebo rovno obchádzajú. Kto sa dnes odvoláva na právo, nevybaví nič.

Ľuďom, ktorí protestujú proti pandemickému režimu a nanucovaniu očkovania, sa často nadáva do dezolátov a luzy. Je to omyl. Platí to len o malej časti z nich. No určite nie o polovici alebo tretine spoločnosti, ktorá má výhrady k tomu, ako sa s nimi zaobchádza.

Za očkovacím nátlakom na časť spoločnosti je hlavne jedna vec, ktorú si nie vždy uvedomujeme. Nedostatok pokory. Nielen pokory duchovnej či morálnej. Aj obyčajnej pokory pred nepoznaným. Pretože presne v tomto teréne sa dnes nachádzame. V teréne nepoznaného. Alebo v teréne predpokladov, ktoré treba sústavne konfrontovať s realitou. A z ktorých mnohé už po pol roku neplatia. Najnovšie sa napríklad očkovanie dozvedajú, že [vakcína efektívne funguje tri mesiace](#), preto by mali čo najskôr žiadať tretiu dávku.

Tieto slová nie sú namierené na spochybnenie očkovania. Nie. Očkovanie preukázateľne pomáha znížiť riziká smrti a hospitalizácie. Okrem ohrozených skupín by malo byť široko dostupné pre každého, kto sa chce pravidelne očkovať proti kovidu.

No dnes, keď už vieme, že kolektívna imunita proti kovidu je očkovaním nedosiahnuteľná, by sme mali prestať s nátlakom na tých, ktorí majú k novým vakcínam zdržanlivý postoj.

Cesta von z preťažovania nemocníc a lockdownov vedie cez ochranu (očkovanie) skupiny 60+. Pozitívnu motiváciou, presviedčaním, ambulantnou dostupnosťou vakcín... Výhrady, že to predsa vôbec nezaberá, sú predčasné.

Lídri kampane to od januára dodnes nevyskúšali. Lebo boli zaneprázdnení horlivými kampaňami v športových kluboch, na pracoviskách a na facebookoch. Teda tam, kde sa skupina 60+ zdržiava len zriedkavo.

3. Matovič sa pomýlil

Minister financií v pondelok predstavil ďalšiu časť predstavenia, ktoré nazval „daňová revolúcia“. Navrhol tvrdšie zdaní živnostníkov. Aj s vedomím, že štátnej kase to nič neprinesie.

Prestrelil.

Živnostníci – hlavne tí, ktorí pracujú pre služby, gastro, distribúciu a maloobchod – sú po ďalšom lockdowne opäť bez práce a bez príjmov.

A bez pomoci štátu.

Premiér by mal dať ministrovi financií úlohu, aby to napravil.

4. Zlomový prípad Kylea Rittenhousea

Prehľad týždňa zakončíme súdnym verdiktom vo veľkom prípade, ktorý zamestnával americké úrady od nepokojov Black Lives Matter. Hlavnou postavou je 18-ročný mladík Kyle Rittenhouse.

Príbeh sa začal minulý rok v lete, keď dezoláti (tí skutoční) z BLM v Kenoshi niekoľko nocí rabovali obchody, zapalovali autá, útočili na tých, ktorí sa nepridali. A žiadali zrušiť políciu – čo niektorí americkí progresívcovia vítali ako výborný nápad.

Vtedy 17-ročný mladík Rittenhouse vyrazil do ulíc s automatickou zbraňou. Tvrdil, že chcel brániť poriadok a majetok domácich, ktorí volali na pomoc dobrovoľníkov. Pri konfliktoch s protestujúcimi zastrelil dvoch ľudí a tretieho postrelil.

Z Rittenhousea sa stal okamžite terč útokov progresívcov. Videli v ňom „bieleho supremacistu“, ktorý vraj plánovane a chladnokrvne vraždil bojovníkov proti rasizmu. Konzervatívci v ňom zas videli príklad Američana, ktorý sa po kolapse poriadkovej polície rozhodol brániť sám so zbraňou v ruke, ako to pripúšťa americký právny systém.

Médiá a fact-checkeri prinášali rok údajné dôkazy o tom, že Rittenhouse je agresívny maniak, ktorý sa bez akýchkoľvek zábran rozbehol vraždiť ľudskoprávných aktivistov. Od súdu očakávali, že Rittenhousea prísne potrestá. Brali to takmer ako hotovú vec. Prokurátor žiadal doživotie.

Porota po vypočutí svedkov a po analýze videozáznamov dospela k rozhodnutiu, ktorým prelomila mediálny obraz kauzy. A mediálny obraz hnutia Black Lives Matter: Rittenhouse konal v sebaobrane, strieľal až po tom, čo bol napadnutý a prenasledovaný a vo všetkých bodoch obžaloby je nevinný. Záznamy FBI potvrdili, že ozbrojený mladík sa dostal do konfliktov až potom, čo sa pokúšal zabrániť zberbe podpáliť čerpaciu stanicu. Rittenhouse sa po oslobodzujúcom verdikte zrútil na zem. Následne dojatý objímal obhajcu.

Prípado mal viac rovín. Išlo v ňom o otázku držania a používania strelných zbraní; o právo vziať obranu do vlastných rúk, ak zlyhá polícia; o otázku domobrany; a napokon aj o rasu. Rittenhouse bol biely ozbrojený muž, ktorý strieľal na demonštrantov BLM.

Nepriamo mal prípad presah aj na pandemické opatrenia. Časť konzervatívnych republikánov odmieta očkovaciu povinnosť či iné zásahy do slobody a spolieha sa na právo na odpor.

Viac rovín a následkov má aj verdikt. Súd sa vzoprel módnym trendom, ktoré diktujú ľavica a médiá a ktoré sú vo svojej podstate rasistické – paušálne namierené proti „bielym vinníkom“. Americký súd uznal, že – len si to predstavte – aj biely Američan má právo brániť svoj majetok, svoje mesto a svoj život.

Američania vždy verili, že práva sú len tam, kde je odhodlanie brániť ich. Ak treba, tak aj silou.

Vyzerá to tak, že toto staré presvedčenie, na ktorom vyrástli, si nenechajú vziať.

AUTOR: Dag Daniš

ZDROJ: postoj